

Gnostica

TIDSKRIFT FÖR RELIGION OCH ESOTERISK FILOSOFI

Nr. 4.

8. ÅRGÅNG

DECEMBER 2020

ATT UNDER JULETID GÅ IN I MEDITATION OCH BÖN

Kära vänner,

I dessa märkliga tider av sjukdom och problem blir det allt viktigare att vända blicken till vårt inre för att där ytterligare utveckla kärlek, förståelse, respekt och tolerans. Adventtidens fyra söndagar speglar fyra motto, en för varje söndag: 1.a Advent: Urskiljningsförmåga/skelneevne, 2.a Advent: Självför-glömmelse, 3.e Advent: Kärlek och 4.e Advent: Rätt handlande.

Kanske/måske kan vi under rådande Corona-tider när begränsningar råder överallt, fördjupa och kultivera vårt sinne genom kontemplation och meditation. Adventtiden kulminerar i Kristi födelse på julnatten såväl som i den enskildes hjärta när man förbereder sig, och det är detta som Adventtiden handlar om. Att förbereda människan, du och jag, till att låta Kristus-medvetandet/bevidstheden födas i vårt inre. När vi tillåter oss se Gud i naturen och i våra medmänniskor ser vi också klarare hur delen är en del av helheten.

I detta nummer av Gnostica på sidan 3 beskriver Dora van Gelder på ett spännande och ändå ödmjukt sätt hur änglavärlden spelar en aktiv roll i förnyelsearbetet som ständigt pågår, och hur slöjan/sløret mellan vår fysiska värld och ängla-världen är extra tunn just omkring juletiden.

På sidan 14 berättar Nordens första biskop Otto Viking sin evolutionära saga "Och ängeln såg/ Og englen så".

Jag har med anledning av de för många svåra tider vi står i nu valt ytterligare en artikel hållet som föredrag av biskop Otto Viking. Denna artikel är mer kontemplativ och nästan meditativ i sin karaktär och du finner den på sidan 17.

Jag önskar er alla en välsignad och God Jul och ett Gott Nytt År 2021.

✠ Bertil

Omslag: Vladimir Gudsmoedern. Denna ikon fördes från Byzantium 1131 till Ryssland. Legenden säger att den målades av evangelisten Lukas.

GNOSTICA utkommer med 4 numre pr. år og udgives af Liberal Katolsk Kirke, internationalt »The Liberal Catholic Church«. GHOSTICA ønsker at afspejle den tidløse Visdom sådan som den udfolder sig gennem Religion, Videnskab og Filosofi.

Medlemmer af kirken i Danmark og Sverige modtager GHOSTICA kostnadsfrit.

For øvrige koster et abonnement 100 Dkr/150 SEK/år.

Artiklar uttrycker författarens åsikt och inte nödvändigtvis redaktionens.

Donationer mottages gärna på Swish 1234 382 701 eller postgiro 38 23 53-1.

Redaktör och ansvarig utgivare: Bertil Mebius-Schröder, bertil@liberalakatoskakyrkan.se

ÄNGLAVÄRLDENS JUL

Dora van Gelder Kunz.

Översättning: Bertil Mebius-Schröder

För de som studerar och försöker förstå livets inre sidor är julhögtiden en helt underbar verklighet - en mycket större verklighet än de flesta av oss tror, eftersom den omsluter allt liv i naturen och inte bara mänskligheten/menneskeheten. För oss är julen Herrens födelse, födelsedagen för Hans fysiska inkarnation på jorden. Därför försöker vi göra den till en tid där fred och god vilja mot våra medmänniskor och där enhet och broderlig kärlek kan få råda.

Men har vi någonsin funderat/tänkt över hur en sådan enhet är möjlig kring jultiden, eller varför är det just vid denna tiden på året som människor verkligen känner/føler och har god vilja gentemot varandra/hinanden och tänker på givande och inte tagande? För "julglädjen" är så välbekant och så vida spridd, så genuin och så verklig att vi måste söka djupare för att finna en förklaring till den, än vad som kan finnas i firandet av Kristi födelse, vilken så få tycks ge en plats i sina hjärtan.

De som utvecklat sitt inre seende vet att det finns en inre, dold/skjult sida av julen vilken den s.k. vanliga människan förmodligen inte ens aanar, trots att hon reagerar på dess inflytande. Vi måste komma ihåg att hela världen myllrar av skaror av

DORA VAN GELDER SOM UNG.

fysiska väsen, änglar och ärkeänglar och alla de Himmelska Härskarorna som i de flesta fall står på en högre utvecklingsnivå än vi själva och som har ansvaret för ledningen/ledelsen och kontrollen av naturens alla skeenden.

Det är deras tankar och känslor/følelser som spelar en så avgörande roll i skapandet av den speciella/särlige atmosfären av god vilja som är så märkbar/tydlig kring julen, och vid denna tiden på året vibrerar hela jorden i tjusning från de underbara krafter änglarna utstrålar och från Kristi mäktiga välsignelse som nedstiger till svar på deras tillbedjan. Under hela Advent-tiden såväl som under flera veckor före, sker på olika sätt förberedelser för firandet av den stora högtiden, inflytandet växer sig starkare och blir mer och mer intensivt allt

eftersom dagarna går, för att slutligen nå höjdpunkten på juldagen.

Världen öppnar sitt hjärta för Herren som en blomma/blomst öppnar/åbner sina kronblad för solen och en mäktig ström av kärlek och kraft utgutes av Kristus själv som den Andra Personen i Treenigheten.

Men vi får inte förledas att tro att det är en fysisk födelse som änglarna firar med en sådan glädje och kraft. Herren Kristus är för änglarna såväl som för oss Herren och Läraren, men de ser Honom inte som mänskliga utan som en ängel. Detaljerna kring Hans fysiska liv på jorden hör förmodligen mer samman med vår mänskliga uppfattning/opfattelse av Honom än med änglarnas.

Änglarnas syn på livet skiljer/adskiller sig verkligen från den mänskliga. Oftast ser vi på universum med formen som utgångspunkt. Vi tänker först på formen och först därefter på livet som vitaliserar och besjälar den - det är det typiskt mänskliga sättet att se på tingen. Även/også när den inre synen är öppnad/åben och de osynliga världarna kan ses, fortsätter den mänskliga betraktaren med att först se efter

formsidan i dessa världar, och endast senare ser han medvetandet som verkar och "leker/leger" sig genom de olika formerna. Änglarnas synsätt är det rakt motsatta. Först ser de till Livet eller medvetandet/bevidstheden och först därefter bara som ett andrahandsbetraktande på formen som Livet omsluter - det är det typiska sättet änglarna ser

på det. Om vi t.ex. ser på människan, så skulle vi först se på hennes fysiska kropp och därefter på hennes känslö-/følelses- och tankeskikt. Vi skulle se deras olika färger och linjer och utifrån deras finhet i sitt utförande kunde vi sen skapa oss en uppfattning om hennes inre

möjligheter/mu-

ligheder och karaktär. Ängeln skulle se på människan med utgångspunkt från medvetandet/bevidstheden. Den skulle se hur långt eller djupt Guds Liv var manifesterat i henne och hur många krafter eller energier som kunde genomlysa henne. Först därefter skulle ängeln se på de högre skiktens form. Detta är den avgörande skillnaden i de två utvecklingslinjernas synsätt.

Änglarnas uppfattning om julen är i motsvarande grad väldigt annorlunda/forskälig vår. Vi

ser julen som åminnelsen/mindet av Kristi födelse till jorden och till människa, och det är för oss huvudsakligen uppmärksammandet av en ceremoni, av en form. Även i kyrkans traditionella gudstjänster är högtidernas formsida den förhärskande. Men änglarna ser julen från livs-sidan, de ser den som en vändpunkt för naturens alla krafter på varje plan och varje nivå, som en tid då en samlad och mäktig utströmning av skapande kraft och andlig energi utgår från Gud själv.

Julen på det norra halvklotet infaller strax efter den kortaste dagen på midvintern, emedan den i delar av det södra halvklotet firas efter den längsta dagen på midsommaren och därigenom markerar julen en punkt av balans och djup innebörd i de inre världarna i naturen.

Förändringen mellan de negativa krafter som medför ett avbrott i de skapande krafterna under vintern, och de positiva, dynamiska energier som får jorden att slå i blom under våren, den förändringen sker under julen. Det är för att påbörja och möjliggöra denna enorma förändring av polaritet som julhelgen firas med sådan glädje både på jorden och i himlen.

Det är i sanning en födelse som firas - inte enbart den fysiska födelsen av Kristus i Palestina, inte enbart Solens symboliska födelse, utan en långt mer fantastisk födelse av den inneboende Kristus i Naturen, den årliga förnyelsen och återuppvaknandet

av skapande liv, så underbar och strålande, vilken når sin fulländning/fuldkomning vid den stora påskhögtiden - ljusets överväldigande triumf över mörkret, av skönhet över formen.

Solsymboliken och solen blir på grund av föreningen med den himmelska eller kosmiska Kristus alltid symbolen för och på något mystiskt sätt den verkliga kanalen för Kristus själv. Solsymboliken framträder högst påfallande i alla de stora religionerna som Kristus, Världsläraren har givit oss. Dessa stora högtider i naturen har observerats av människan sedan tidernas begynnelse just för att människan är en del av naturen och delar hennes dolda/skjulte liv, vare sig hon är medveten/bevidst om det eller ej.

Änglarna är de förmedlare Kristus använder i naturen, de kontrollerar och balanserar mäktiga krafter, de styr naturens utveckling i alla dess/sine många aspekter och agerar som kanaler och redskap för det Gudomliga Livet och den Gudomliga kraften ut över hela skapelsen.

Årstidernas cykliska växlingar är uttryck för Guds medvetande/bevidsthed, men det är änglahierarkien som är hans förmedlare och som är ansvariga för frambringandet av växlingarna i de lägre världarna. Därför är julen en tid av oerhörd aktivitet i änglavärlden. Kraften eller energien från änglariket koncentreras tillfälligt på det stora förberedelsearbetet inför tillströmningen av nytt Liv. Alla änglar, vare sig

deras arbete i första hand är förknippat/forbundet med naturen eller inte, hjälper till i denna stora kosmiska högtid. De ger av sig själva i Kristi tjänst genom att hjälpa till vid frambringandet av denna inre födelse. De observerar förändringarna med största intresse och entusiasm och ger all sin kraft till arbetet och helt naturligt utvecklas de genom att göra detta. Denna förmåga att arbeta med naturens processer beror på det faktum att änglarnas medvetande är riktat mot evolutionens livs-sida och därigenom det som har att göra med nedströmningen och utflödet av liv. Detta sker till stor del genom änglarna och står inom deras ansvarsområde.

Det är en stor skillnad mellan det inflytande som strömmar ut under jultiden på det norra respektive det södra halvklotet. På grund av olika orsaker är norra halvklotet centrum för livet på jorden, och innehar de olika kanaler som formar både människans och naturens utveckling. Det södra halvklotet har det i det förgångna varit mindre vitalt i sina naturliga krafter och energier, ett faktum som till viss del kan förklara skillnaden mellan Europeisk och t.ex Australisk vegetation.

Det finns en skillnad även hos de änglar som styr utvecklingen och allmänt sett kan man säga att de två halvorna av jordytan innehåller kompletterande drag, positiva och negativa vilka/som tillsammans formar en perfekt hel-

HEALING ANGEL HELPING IN HOSPITAL. GEOFFREY HODSONS: *CLAIRVOYANT INVESTIGATIONS*

het. Emedan/da det på norra halvklotet är en sann födelse som sker under julnatten, en födelse som mycket nära och vackert överensstämmer med ett litet barns födelse, är det på det södra halvklotet snarare en fördjupning av Livet som sker. Ytterligare ett nedstigande av Kristus in i former redan förberedda att mottaga Kristus-livet.

Ett barns födelse markerar Själens första kontakt med den nyfödda kroppen och det är en tid med mycket glädje och stor lycka. Men en fördjupning av livssidans äger rum när barnet når sjuårsåldern, då själen för ner mer och mer av sig själv till sin nya kropp fram till det att den till fullo har

kontroll över kroppen vid mogen ålder.

Detta är en svag antydning på skillnaderna mellan jul på det norra och södra halvklotet. I norr är glädje, kärlek och skönhet det dominerande och på södra halvklotet är det kraft och styrka som tycks flöda ut, ett fördjupande av Kristus-livet i naturen snarare än Hans mystiska födelse. Skillnaderna är slående och mycket intressanta för den som kan uppfatta dem.

Änglarnas stora förberedelsearbete inför julen börjar till och med före Advent och når gradvis sin kulmen/top mot slutet av december. Arbetet har två sidor, där den ena är ett arbetande nerifrån och uppåt, en manifestation av Guds skapande livskraft vilket vi kallar Gud den Helige Ande - ett skeende/aktivitet av livgivande och beivande av natur-ens krafter, av återuppbyggnad/genopbygning och öppnande/åbning.

Den andra sidan är ett utflöde uppifrån och nedåt, ett verkligt nedstigande av Gud Sonen - där det är ett inspirerande och besjälande som sker. Den första sidan berör utflödet av de oerhörda energier inifrån jordens centrum, världens hjärta i vilket Gud den Helige Ande manifesterar sig på ett speciellt sätt. Kraften strålar genom hela världen, från centrum till periferi och distribueras eller förmedlas av änglahierarkien som är knuten till livet och naturens utveckling, för att användas av dem i deras förberedelsearbete. Dessa är de rensande, renande,

och skapande krafter vilka möjliggör nedströmningen av nytt liv. De förbereder världen till att mottaga Kristus i sitt hjärta; och det är intressant att notera att vi i Liberala Katolska Kyrkan är instruerade att använda några av dessa starka krafter under Advent-tiden.

Men förberedelsearbetet berör inte enbart de änglar som har delar av jordytan inom sitt ansvarsområde även om de har en stor del i det arbetet. Det sträcker sig ut i många intressanta och oväntade riktningar. Vissa grupper av änglar tar som sin uppgift/ opgave att koncentrera sina energier på denna sida av Guds liv, och att genom sin tankekraft generera och sprida energier som kan användas av de änglar som arbetar med naturen. Andra arbetar mer från intuitionella och emotionella nivåer och uppväcker enorma krafter genom sin tillbedjan. Krafter vilka på motsvarande sätt användes i det allmänna förberedelsearbetet.

Andra återigen hjälper till i arbetet genom att delta i de ceremonier som hålls i änglavärlden vid denna tid, och den kraft som strålar ut ifrån dessa ceremonier används också i den skapande process som så att säga skisserats från ovan. De ceremonier kyrkan firar under Advent-tiden medför sin andel och därigenom ansluter sig mänskligheten om än till stora delar omedvetet, i den stora och märkliga förberedelsen av Kristi födelse i naturen. Sådan är denna

första aspekt av förberedelsearbetet, den sida i vilken Gud den Helige Ande manifesterar sig så helt speciellt.

Den andra aspekten av änglarnas förberedelse berör nedstigandet av Gud Sonen, den mäktiga händelse som är det utmärkande draget för julhögtiden.

Kristi nedstigande i inkarnationen är mässans primära syfte, såväl som hela arbetet med att bygga ett andligt tempel i de inre världarna. Att bygga en form och kanal för att skapa ett utflöde och utgivande av kraft, kärlek och hängivenhet, där änglar och människor inte har ett annat syfte än att förbereda en kanal för nedstigandet, mottagandet och förmedlandet av de krafter och energier som så frikostigt strömmar ut från den inkarnerade Herren. Detta är huvudorsaken till julhögtiden och Kristi födelse i naturens världar och det är den centrala punkten, det klimax mot vilket hela den långa förberedelsen leder.

Nedstigandet är ett mycket verkligt och underbart faktum, eftersom de inre världarna under Alla Helgona-tiden står i en helt speciell och nära förbindelse till den yttre världen. Ett genomträngande och en kontakt med dem blir därför mycket lättare än under andra tider på året, eftersom Kristus själv står närmare allt skapat just under jultiden.

Han står mycket närmare både änglar och människor jämfört/sammenlignet med andra tider på året. Det är som om en större

mängd kraft manifesterade sig genom Kristus - Sonen, som är den Andra Personen i Treenigheten av Gud själv som är Sann Gud av Sann Gud, Sant Ljus av Sant Ljus, och det är som om det dolda ljuset strålar än starkare genom Honom. Han som *är* Ljuset.

Dessa saker är heliga och svåra att förstå för oss, men det minsta man kan säga är att under julen drar änglarna och faktiskt hela naturen sig mycket tätare på Herren, och upplever Honom med djupaste tillbedjan som en definitiv och uppenbar Personlighet, som en Inkarnation av Gud själv på jorden. Hans Liv nedstiger i Naturen så att hela världen fylls av Hans mäktiga välsignelse, hänförs/beröres av vibrationen från Hans kärlek och frid.

Detta är varför julen alltid säges representera den första stora Invigningen, det vill säga Kristi födelse i människan. Kristi nedstigande i naturen återspeglas/genspeglas genom nedstigandet av den personlige Kristus. Hans dolda/skjulte ljus strålar in i människan, in i våra egna hjärtan. Han belivar och aktiverar våra hjärtan genom sin manifestation i oss. Samma aspekt av det Gudomliga Livet som manifesterar sig i naturen under jultiden och i människan, manifesterar sig vid invigningen av Hostian (Nattvarvsbrödet) varje gång den Heliga Eukaristien eller mässan som den också kallas firas.

Därför kan man om jultiden säga, att hela världen pånyttföds

EN HEALING ANGEL. FRÅN GEOFFREY HODSONS BOK: THE KINGDOM OF THE GODS.

och pånyttinngs. Den uppstiger varje år in till allt rikare, högre och hittills ouppnådda medvetenhetsplan/bevidsthedsplan. Sannerligen, Guds mäktiga kraft dras både ovanifrån, från Himlen och från jorden, och hela världen glädjer sig åt den rikedom av glädje och lycka som så frikostigt strömmar ut under denna fantastiska tid.

Det är i anknytning till den andra aspekten av förberedelsen som de mest fantastiska dragen i julhögtiden uppenbarar sig. Hela perioden under Advent-veckorna, men särskilt just före själva juldagen flödar änglahierarkien ut sin fullständiga kärlek och tillgivenhet inför Herrens fötter.

Kristus är den Inkarnerade kärleken och det mäktiga svar som nedstiger från Honom strömmar på motsvarande/tilsvarende sätt/måde ut över naturen och ger naturen kraft från en ny källa, från en ny aspekt av det Gudomliga Livet.

Det är denna underbara hängivenhet och förundran som når sitt klimax på julnatten, när hela jorden vibrerar och skälver från vågorna/bøljerne av den tillbedjan som uppstiger till Herren från Hans oräkneliga/utallige änglasskaror över hela världen, vågor/bøljer som översvämmar jorden med mild rosa och ljusblå heliotrop. Och som ett svar flödar Herrens kraft ned i en underbar välsignelse av frid och kärlek.

Kan man annat än förundra sig över hur all denna dolda tillbedjan och välsignelse, den s.k. "julstämningen" sprids ut över

världen, och att människor känner sig vänligt sinnade/er venlige/mot varandra och mot Gud?

Änglarna hjälper människan så långt hon någonsin kan bli hjälpt, de intensifierar alla hennes högsta ideal, de uppväcker hennes tillbedjan och hennes kärlek och de ger kraft åt de gamla vackra orden i den traditionella hymnen, "Ära vare Gud i höjden, frid på jorden till människor av god vilja".

Men detta är inte allt, för den mystiska födelsen firas inte enbart i färger utan också i ljud och de stora änglar som har musiken inom sitt ansvarsområde har sin underbara funktion att spela under julhögtiden och påverkar genom sin förtjusning ytterligare firandet i de inre världarna. Men deras himmelska musik påminner inte längre om harpor och violiner utan snarare om ett klockspel med tiotusentals välljudande silverklockor.

Varje ängel är, tycks det, som en klocka och varje klocka som en ton i den mäktiga harmonien. Julklockornas ringande kan höras under hela Advent-tiden, men på julnatten och under den följande juldagen samlas änglaväsendena runt Herren förenade i en enda strålände lovsång. Den väldiga musiken från klockornas brusande ljuder fram i en enda stor hymn av ära och tjänande till Kärlekens Herre. Denna "himmelska" musik samlar allt levande, harmoniserar och finstämmer hela världen, och översvämmar den med Gudomlig skönhet. En skönhet som reflekteras i skogens

och bergens skönhet, i sjöar, träd och blommor och alla de underbara tingen på jorden.

Sådan är julhögtiden i de inre världarna, en tid av underbar kraft och förvandling både för änglar och människor, en tid av nära och intim gemenskap med vår Herre Kristus. Om vi kunde samarbeta med änglarna i deras arbete måste vi tillfullo förstå "julistämningen" inom oss själva. Vi måste åsidosätta alla själviska och självcentrerade tankar och verkligen gå in i tjänandet av våra medmänniskor. Jultidens nyckelord är tillbedjan och kärlek. Tillbedjan till Kristus och kärlek till våra medmänniskor i vilka Han finnes dold.

En praktisk övning som kan vara till hjälp för dem som önskar att fördjupa sig mer i tingen och självuppleva "julistämningen" inifrån, är att anstränga sig att blanda sitt eget medvetande med naturen. Försök t.ex. att se på en vacker naturscen, försök se den

inifrån livs-sidan som änglarna ser den. Försök att förstå något av de dolda krafter som formar naturscenen och som gör den vacker, och dra sedan dessa krafter in i dig själv. Då kan du förnimma den känsla av enhet, kärlek och glädje som på ett så speciellt sätt kännetecknar jultiden och därigenom öppna dig till att bli kanal för de utströmmande krafterna.

Men framförallt måste det vara perfekt harmoni mellan oss själva och andra, om vi önskar fira julen på ett riktigt sätt. Det är en nödvändig förutsättning om julens krafter och energier skall flöda genom oss. Kristus bor i varje människas hjärta och genom att tjäna våra medmänniskor tjänar vi Kärlekens Herre själv, direkt och personligt. Och till sist, som Han själv sade för länge sedan: "Allt vad ni gjort mot en av dessa mina minsta; det har ni också gjort mot mig". ♦

Dora van Gelder berättade för mig att hon sedan hon var liten interagerade med eteriska varelser och änglar. Vid elva års ålder flyttade hon till det teosofiska centret The Manor, i en förort till Sydney, Australien. Där tränades hon av C.W. Leadbeater, som gav henne metoder att öka sina psykiska färdigheter.

Dora van Gelder Kunz flyttade som vuxen till USA och var under många år ansvarig för Teosofiska Samfundet i USA, ända fram till sin död. Hon utvecklade en metod för taktil beröring, *Therapeutic Touch*, som används flitigt av sjukvårdspersonal i USA. Hennes klarsyn var högt respekterad inom läkarkåren i Chicago, och hon tillkallades ofta för att med sin klarsyn hjälpa läkare att diagnosticera i komplicerade medicinska fall. Detta var möjligt genom hennes unika förmåga att se sjukdomens effekter i patientens aura. Hon kunde beskriva människokroppens energicentra, även kända som chakran. Med sin inre syn kunde hon bl.a se hur kroppen påverkades av sjukdom. (red.)

De Højere Engle

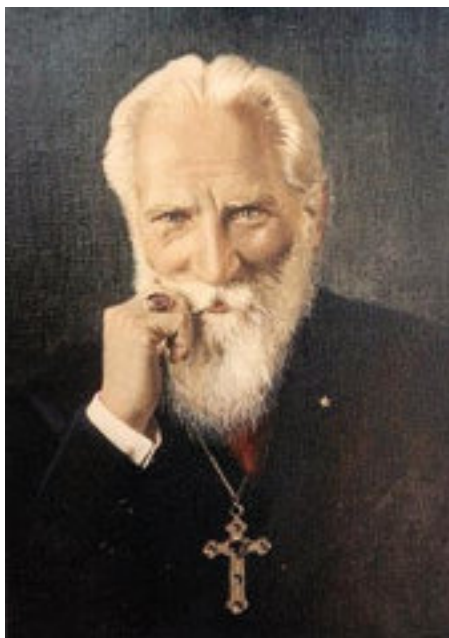
Uddrag fra C.W. Leadbeaters bog
The Inner Side of Christian Festivals

Oversat af Bent Christensen

Fortættet fra Gnostica, nummer 3, 2020.

Auraen hos de store engle er langt mere omfangsrig og flydende/flytande end/än vores. Englen udtrykker sig på én og samme tid gennem forunderlige, smukke/vackra tankeformer; i funklende/glimrande og gnistrende farver/färger og i et væld/mängd af den smukkeste musik. Hos englen ville et smil til hilsen/leende till hälsning/ fremkalde en stor udladning af farver og en brusen af harmonisk lyd/ljud. En tale, der holdes af en af disse tapre Sønner af Gud ville opleves som et enestående oratorium; og en samtale mellem to/två store engle ville opleves som en mægtig fuga, hvor en hovedtanke, der besvares af en anden hovedtanke giver genlyd/eko i tumlende/virvlende harmonioplevelser akkompagneret af kalejdoskopske fremkomster af glødende farver og anstrøg/drag, der tindrer i regnbuens farver. Der er engle, der lever i og udtrykker sig gennem det vi kender som parfume og velduft – selv om brugen af sådanne ord synes at nedgøre og materialisere de smukke udstrømninger og udstrålinger, de så glade soler sig i.

Der er altid engle, som opholder sig omkring Hostien, men

når den mere levende udstråling begynder/börjar at komme til syne ved ophøjelsen eller velsignelsen, oplever vi et sært/märkligt og meget smukt supplement til englene. Ett antal meget/mycket små engle kommer nu også til stede/platsen og kredser omkring Hostien. De fleste medlemmer af engleskaren er i almindelighed af samme størrelse som menneskene og mange af dem er endnu større formmæssig; men her oplever vi en skare af bittesmå/pyttesmå keruber som dem, vi ser gengivet/återgivet på malerier af Titian eller Michelangelo, bortset fra at jeg aldrig har set nogle/några af dem med vinger.

Det er små og aldeles fuldkomne skabninger – ikke ulig visse grupper af naturånder bortset fra at de er langt mere strål-

ende og af enleagtig herkomst; barnlige, men dog på en måde/sätt også meget, meget gamle. De giver et indtryk af et evigheds lys, hvilket er umuligt at sætte ord på. De er som paradiset fugle/fåglar der i en smuk farvepragt bringer livets lys, og de drejer/vänder sig eller svæver rundt i attituder af tilbedelse, og idet de snor sig ind og ud i deres bevægelser/rørelser skaber de en slags hulhed/hålrum omkring Hostien – en sfære der/som måske/kanske er 5-6 meter i diameter. Jeg mener ikke, at nogle af dem befinder sig så langt nede på planerne, at de benytter/ använder astrale legemer/kroppar. De fleste af dem kan kun iagttages gennem deres kausale legemer/kroppar-skikt, hvilket naturligvis betyder, at deres tætteste legeme/kropp er opbygget af stof/materie, der/som tilhører den mentale verden. De er af stor værdi i gudstjenesten, for de reflekterer og forvandler nogle af de mægtige kræfter der er i anvendelse, og de fremkalder store mængder af andre kræfter. En sværm/sværm af ubeskrivelig aktivitet finder altid sted/äger altid rum/ i og omkring de steder, hvor de opholder sig.

Der findes også en anden gruppe af bittesmå skabninger, hvor betegnelsen "engel" er mindre passende. På deres egen måde er de lige så yndefulde og smukke, men de tilhører i virkeligheden alferne eller naturånderne. De udtrykker ikke sig selv gennem dufte/doft af parfume,

men de lever ved/invid og gennem sådanne skabninger/skabelser og kan derfor altid findes, hvor der udsendes dufte. Der findes mange varianter. Nogle ernærer sig ved/ livnär sig genom/ grove og modbydelige stanke/ avskylvärd stank, mens andre benytter de dufte, der er fine og lutrede/raffinerade. Blandt sidstnævnte findes der nogle få typer, der i særlig grad tiltrækkes af duften fra røgelse/rökelse, og de kan altid findes, hvor røgelse afbrændes. Når præsten tilrøger alteret og således skaber et magnetisk område, omslutter han en række/rad af disse indtagende små alfer, og de absorberer en stor del af energien, der samles i området, og bliver værdifulde medhjælpere i forbindelse med udbredelsen/spridandet af energien, når den tid kommer.

Det græske ord *aggelos* betyder budbringer; men sommetider benyttes/ibland används/ der i den Hellige Skrift det engelske ord "angle", engel; hvor vi mener, det ville have været mere velegnet/passande, hvis/om man havde benyttet/använt ordet "spirit", ånd/ ande. Et eksempel herpå kan man finde i evangeliet for St. Michaels dag, hvor det står skrevet, at Jesus siger noget om den rene af hjertet, der vender sig bort fra det onde og bliver som et lille barn "i himlen skuer/ser deres engle min Faders åsyn, som er i himlene". Hvis Jesus er korrekt gengivet/återgiven, kan han kun/bara have ment og talt om den menneskelige ånd/ande, der /som på grund af menneskets renhed er i stand til at erkende sin

enhed med Den Store Ånd/Anden og således kan skue/skåda Faderens åsyn.

Vi må også have den store gruppe af tanke-engele i kærlig/kärleksfull erindring. Mange af disse engle er i særlig/särskild grad knyttet til kirkens tjeneste. Den største af disse er den store "nærværelsens engel", der møder/kommer frem hver gang Den Hellige Eukaristi/mässan afholdes/firas og fuldbyrder det mægtige offer for os; for når/när præsten under udfører ceremonien og udtaler kraftens ord, kommer denne engel frem og gennem sin berøring med ild skaber den denne vidunderlige forvandling, der på samme tid / samtidigt både er det største af alle mirakler og det mest naturlige

eksempel på et intimt udtryk af guddommelig kærlighed. Denne engel er i sandhed/sanning en tankeform af Herren Kristus selv – en projektion af Hans vidunderlige bevidsthed/medvetande.

Der findes ingen større glæde/glädje for Hans hellige engle end at følge lyset/ljuset fra denne tankeform og at bade sig i denne strøm af liv; denne ubeskrivelige udstrømning af åndelig påvirkning. Heraf følger derfor, at menigheden/församlingen ved/vid hver eneste Eukaristi og ved hver eneste Sakramental Velsignelse/tjeneste er langt større, end vi kan se med det fysiske øje/ögat; og når vi fejrer/firar disse hellige mysterier, samler der sig store himmelske herskare omkring os her og nu. ♦

Og Englen så ...

En lille saga af biskop Otto Viking, Nordens biskop 1946 - 1966.

Der var engang en Engel, som aldrig havde været ude i verden. Den havde hele sit liv haft Guds Stråleglans for sine øjne/ögon, hvorhen/vart den vendte dem, for himmeriges rige/riker er jo bare det sted/plats, hvor Guds Stråleglans altid lyser! Da tiden kom, blev den sendt ned til jorden for at lære andre landes skikke/vanor at kende.

En tid lang/lång tid/ vandrede den rundt på jorderig, ind til den blev træt/trött og længtes/längtede hjem til himmerig, hvor Guds Stråleglans altid skinner.

Den satte sig på en stor sten, der /som lå ved vejen, og indledte en samtale. – Kan du sige mig, hvor Gud opholder sig her på jorden? spurgte/frågade den stenen.

– Kom igen/tillbaka om en stor-æon, sagde stenen, – så skal jeg fortælle/berätta/ dig det! Så for Englen hjem til himmerige og vendte ikke tilbage, før/förrän der var gået en stor-æon.

Den opsøgte straks/genast stenen for at få svar på sit spørgsmål/fråga. Men hvor/där stenen havde stået, groede/växte nu en blomst/blomma. Englen gentog/upprepade sit spørgsmål/fråga om, hvor Gud boede her på jorden. – Kom igen/tillbaka om en stor-eon, svarede blomsten, –så skal jeg fortælle dig det!

Og igen vendte Englen hjem, indtil der atter var gået en æon. Men i himmerige går æonerne så hurtigt, at det næsten ikke er til at følge med, og inden den vidste af det, var det på høje tid at vende tilbage til jorden for at få svar på sit spørgsmål.

Da den kom til stedet/platsen, hvor blomsten havde stået, gik der et dyr/djur og græssede/betade. Det hilste/hälsade fra blomsten og sagde: – Kom igen om en æon, så måske svaret er færdigt. – Ja, du må endelig ikke forhaste dig for min skyld, sagde Englen, – giv dig bare god tid.”

Og da den en æon senere kom tilbage til stedet, traf/mötte den et menneske, der sad og ventede på den. – Ved du måske/kanske, hvor Gud bor hernede? spurgte Englen høfligt/vänligt. – Nej, jeg er selv ude for at lede/ leta efter ham/honom, svarede mennesket, – men kom igen om en æon, så har jeg sikkert fundet ham. Og hjem til himmerige for Englen, glad over snart at skulle få løsnung på gåden/gåtan om, hvor Gud bor på jorden.

Da den vendte tilbage en æon senere, sad der et Gudemenneske og ventede på den. Englen hilste, som man hilser Guder oppe i himmerige, og fremførte sit stadige/ständiga spørgsmål: – Ved du, hvor Gud opholder sig her på jorden? – Ja, svarede Mesteren, – Gud bor i mig. Tag denne kikkert/kikare og ret/rikta den mod mit hjerte og se nedefter mod fortiden/fortiden, som de kalder det her.”

Og Englen så/såg ind i Mesterens hjerte. Først så den men-

nesket, som den kendte fra forrige/förä besög, og længere inde så den dyret/djuret, der græssede, og dybere endnu så den blomsten og fornam dens duft, og aller/allra inderst lå stenen, med hvem/vilken den først havde talt, og smilede/log gendende til den. – Se dybere endnu, sagde Mesteren, som vidste hvad Englen så. – Se bag/bortom stenen, langt, langt tilbage.

Og Englen så en verden af ild. Den så Guds Stråleglans, som den kendte fra himmerige. Og medens den så derpå, blev Stråleglansen indfanget og indkapslet i små levende sfærer, der næsten lignede små himmeriger, og ud til alle sider fra dem lyste Guds Stråleglans.

– Det er Guds første bolig på jorden, du ser for/för dig, sagde Mesteren. – Mennesker kalder dem for atomer, men det er de små liv, hvoraf hele jorderiget er opbygget. Du kan se dem i stenen, om du ser godt efter, og i blomsten, i dyret og i mennesket, som alle er i mig.

– Vend nu kikkerten/kikaren mod fremtiden og se, hvad du får at se, sagde Mesteren.

Og Englen vendte sig mod fremtiden i Mesterens hjerte. Og den så/såg en Stråleglans, som den troede kun/bara fandtes/fanns inden for himmeriges mure/murar, og Gud selv skinnede den i/till møde.

– Ser du, sagde Mesteren. – Der er intet uden/utom Gud, hverken i himmerige eller på jorden.

– Derfor: Den der har øjne at se med, han se! ♦

BISKOP OTTO VIKING, NORDENS BISKOP UNDER ÅREN 1946 - 1966.

Gud den Transcendentale og Immanente

Kontemplativt foredrag af biskop Otto Viking afholdt i Göteborg 21 okt. 1956.

I første punkt af Liberal Katolsk Kirke's "Læresammenfatning" står der i den engelske original: "The existence of God, infinite, eternal, transcendent and immanent. He is the One Existence, from which all existences are derived. In him we live, move, and have our being" (Acts XVII, 28).

I den hidtil gældende danske oversættelse, har "transcendent" været oversat ved ophøjet/upp-højd, og "immanent" ved altgen-nemtrængende. Denne oversæt-telse yder/ger, synes/tycker jeg, imidlertid ikke fuld retfærdighed til den store idé, disse to begreber indebærer.

Transcendental er ikke alene det, der er ophøjet, men det der altid står over, er i en anden tilstandsform, altid er hinsides/bortom.

– Immanent er ikke alene det alt-gennemtrængende, men det iboende /inneboende liv. I denne forstand har jeg opfattet disse to begreber, og denne opfattelse danner/utgör baggrunden for nedenstående.

Vort gudsbegreb er altfor fjernt/fjärran, altfor meget "udenfor os". Det må have sit centrum i os, og derforfra brede/utbreda sig mod det uendelige, alt eftersom vor bevidsthed/medvetande udvikler sig.

Vor bevidsthed er den dør/dörr, gennem hvilken vi kan erkende tilværelsen/tillvaron, fordi/ eftersom: tilværelse, omgivelser, bevidsthed/medvetande, alle er begreber, der har samme rod/ur-sprung, samme natur, alle er Gud. Hvordan skulle noget kunne op-fattes eller erkendes af vor bevidst-hed, om denne ikke kunne identi-ficere sig med det?

Vor opfattelse af tingene er bestemt af denne vor bevidstheds evne/förmåga til at kunne (helt eller delvis) identificere sig med det iagttagne, og denne identi-ficering er kun mulig/möjlig, om vor bevidsthed og omgivelserne alle har deres eksistens i samme store enhedsprincip: Gud – ellers /annars ville der mellem/mellan være en uoverstigelig afgrund, et absolut vacuum.

Vor bevidsthed/medvetande er som ringe, der breder sig på vand/vattnet. Først er den kun/endast et centrum, så opstår små ringe, der vokser/växer og vokser/växer, som/allteftersom vi udvikler os, til bølgen/vågen fortaber/förlorar sig i uendelighedens hav.

Normalt opfatter vi kun det, der ligger indenfor den "ring" som vor bevidsthed har nået i opfat-telsesøjeblikket; alt andet er under- eller overbevidst (under- eller övermedvetet), der/som lig-

ger glemt/glömt eller endnu ikke er fremdraget af/ur sin latente tilstand.

Al udvikling består i at kunne "brede/vidga" bevidstheden/medvetandet til en større ring, og - kunne mindes/minnas de gennemløbne/genomkorsade. Med dette for øje/i sinnet/ forstår vi, med hvilken varsomhed vi må nærme os enhver/varje "definition" af Guds væsen, at vi ikke skal blive afgudsdyrkere, hvad vi uvægerlig /ständigt ville blive, om vi betragtede vor definition som "endelig/slutgiltig".

Der er således meget, der taler til gunst/fördel for mange gamle religioners forbud mod at nævne Guds navn eller "gøre et billede af /avbilda Gud". - Det blev ofte straffet med døden.

At definere er at gøre/skapa et billede, dersom man betragter sin definition som "endelig". Men er det ikke en synd/misstag, vi ofte gør, vi kristne måske/kanske mere end andre religioners troende. Ofte betragter vi endog vor definition som "endelig/slutgiltig" til den grad, at vi karakteriserer alle andres som fejlagtige, ja, ligefrem/helt enkelt/ frakender andre deres tro på Gud.

Lad os derfor vogte/vakta os, at vi ikke betragter vor definition af Gud, den transcendentale og immanente som endelig, men kun/ endast som milepæle/milstolpe på vejen til en dybere forståelse af Hans væsen.

Når jeg begynder at fordybe mig i betragtninger over Guds væsen, begynder/startar jeg i den

"ring" der/som repræsenterer min tankeverden af i dag, da ser jeg disse begreber for mig som to/två poler i Guds væsen, og imellem dem spænder/spänner sig et kraftfelt, der/som omfatter det, vi kalder tilværelse/tillvaro. To/två poler, der/som er udtryk for en indre oprindelig/ursprunglig Enhed, der imidlertid helt unddrager sig/ undviker/ vor erkendelse - i tankens ring i hvert fald. Rimeligvis kan den kun/bara erkendes, opleves, væres/vara i den "rene væren/varat".

Vor intellekt kan ikke opfatte denne Enhedspol, men findes må den/men den finns/, som den Enhed, hvorfra alt er udgået/allt har utgått/ og som omfatter alt og derfor også vor bevidsthed/medvetande, vort væsen. For at kunne opleve den transcendentale pol må vi frigøre os fra ethvert/varje jordisk bånd/band, ikke være begrænset af nogen "ring", men vi må gå ind bag/bortom sløret/slöjan, ind i Enhedsbevidsthedens/Enhetsmedvetandets uendelige hav, hvori vore bevidsthedsringe opstår, for der at opleve den sande visdom om Gud, - den sande Teo-Sophia.

Her fristes vi ikke til "at gøre/skapa et billede af Gud". Det unddrager sig enhver/varje definition, viger/viker bestandig tilbage, hinsides/bortom enhver/varje forestilling, vi gør os. Intet sted finder tanken hvilested/vila i sin søgen/sökande, den transcendentale pol er stadig/fortfarande højere, stadig dybere, større end alt, mindre end alt!

Tager vi vor tilflugt/tillflykt til symbolernes verden/värld og fordyber/fördjupar os i punktet, som ingen udstrækning har, hvis/vars centrum er allesteder/överallt og omkreds ingensteder/ingenstans, viger/viker det fra os. Punktet udvider/utvidgar sig, bliver en verden/värld, en verden/värld af begreber/begrepp. Og vor søgen/sökande går videre i nord og syd, i øst og vest af denne verden. Forgæves! Heller ikke her/inte heller här/ finder vi den transcendentale pol af Guds væsen. Igen/åter må vi søge/söka centret, centret for denne begrebernes verden/begreppsvärlden.

Og vi står i "det, der begriber/det som begriper", det liv, der besjæler vor begrebsverden! Endelig, endelig/äntligen har vi fundet hvile, er/är befriet for ethvert bånd/band, delagtig i livet selv, livet der står over alle ting, i hvilket alle levende væsener røres og er. Kender/känner ikke længere forskel/skillnad på ven/vän og fjende/fiende, på denne tro og hin/bortom! Her findes ingen/inga mennesker, kun/endast mennesket/människan! Nej, ikke engang det findes mere, alt er/har blevet forenet/förenat i en Enhed: mennesker og dyr, guder og engle, kloder/planeter og sandskornene/sandkornen ved havets bred/havets strand. Alt er/finnes kun/endast her i livets verden. Men den transcendentale Gud viger stadig/väjer fortfarande/, endnu er der et noget, der står hinsides denne livets verden –

endnu er vor søgen ikke endt/avslutad.

Lenge vil denne verden holde os fangen/fången, standse vor søgen. Men trods vor "smelten sammen med/ sammansmältning med/" alle væsener, er vi dog stadig/fortfarande "en der søger". – Og vi fornemmer midt i denne vor salige Enhedsværen/Enhetsvarat, midt i denne rene kerlighedsverden, at der er noget, der bevæger/berör os, noget der besjæler endog/även selve livet i dets totalitet.

Og videre går vor pilgrimsfærd gennem riger/riken på jorden og riger i himmelen. Igen/åter søger vi vor tilflugt i enhedernes enhed, i dette, der er i alle og dog ikke i nogen, søger tilflugt i dette, der er allesteder men dog ingensteder er bundet til noget sted. Nærmer vi os det transcendentale? Vi aner det ikke, vi er kun/baraa! Hele tilværelsen, al skabningen hviler i denne væren! ... Og hinsides/bortom denne væren den transcendentale Gud?

En Gud, hvis væsen vi kan definere, de kristnes Gud, muslimernes Allah, hinduernes Brahman! En Gud, der har skabt dette univers med dets myriader af stjernesole, med deres kloder/planeter, alle vrimlende/myllrande af liv. En Gud, der har skabt alle universer, talrige som sandskornene ved havets bred, uendelige i tal og af udstrækning. En almægt, ved hvis blotte kontemplation tanken viger svimlende/svindlande tilbage, hvis storhed intet kan måle – er dette den transcendentale Gud?

Hvem ved. Endnu synes/tycks vi stadig/fortfarande at kunne definere det. Ganske vist kun/visserligen endast/ som det transcendentale, som det, der bestandig/ständigt viger/viker undan/ for enhver/varje definition, men som dog/dock, til trods for dets ufattelig ophøjede majestet stadig har sin rod/ursprung i noget, vi kun/bara kan kalde det Absolutte. – Hvem ved!

Men dette transcendentale guds-begreb har sin modpol/motpol. Den immanente, i Guds iboen al skabningen/i Guds inneboende i all skapelse/. Her føler/känner vi os umiddelbart på mere fast grund. Her må vi kunne følge/följa med, kunne lodde/loda længden og bredden, dybden/djupet og højden.

Men kan vi det? Er Gud ikke stadig/fortfarande den transcendentale, Skaberen, der/vilken som en kunstner står udenfor sit værk og former leret/målarduken? Vi formår ikke at afgøre/besluta det, er stadig/fortfarande bundne af vor indgroede/ingrodda tro på at vi formår at måle/förmår att mäta/ Guds væsen. Vidende/vetande, hvordan Gud viser sig. Til trods for at vi nu har set, at Guds transcendentale væsen stadig/fortfarande er ufatteligt, mener vi dog/dock at vide/veta, at Han ikke kan være i de skabninger/skabelser, hvis/vars begrænsede væsen vi dagligt ser og erfarer.

Men såsom vi stadig/alltjämt måtte søge højere/högre i vor søgen efter den transcendentale pol, således må vi også nu ud/ut på en pilgrimsfærd for at finde den immanente, den modsatte pol af

Guds væsen. Formår vi det? Tror vi for/på alvor på Gud som den, der/som bor i alle skabninger? Har vi nogensinde søgt Gud i skabningen, når vi søgte hen/fram til Gud for hjælp eller trøst eller inspiration? Har vi nogensinde faldet på vore knæ for at tilbede Gud i de væsener og ting, der omgiver os? Kunne en sådan form for tilbedelse løfte vort sind til den højeste ekstase? Kan vi elske Gud i vore medmennesker, i dyrene, og i naturens talløse/otaliga skabninger?

Nej, det kan vi ikke! Her er der endelig noget, man med bestemthed tør/vågar fastslå. Havde vi kunnet, så havde der ingen krige været, ingen ufred mennesker imellem, ingen ringeagt for liv, ingen besudling af naturen med dens synlige og usynlige herskare af væsener og liv.

Vi i vor kultur tror ikke på Guds iboen/inneboende, det er kun tomme ord i vor mund. Men hvorfor? Hvorfor betyder denne Guds iboehed så lidt/lite eller slet/absolut intet for os, om det er sandhed/sannt?

Vi kan ikke sanse/förnimm Gud i vore medskabninger. Har endnu ikke udviklet den "ring" af vor bevidsthed. Endnu ligger den latent og venter på, at vi skal sende vor skaberkraft ind i den og believe den, at den kan brede sig ud og favne verden! – Det er en opgave, vi hidtil har forsømt/försummat i vor kristne gudsyrelse. Det er tide, vi tager den op. – "Hvordan kan nogen elske Gud, han ikke har set, når han ikke kan elske sin broder, som han ser?"

Om vi nu ikke nøjes med, som vi plejer, at "antage" denne idé, bekende troen på Guds iboendhed med vores mund, men tager det op som en praktisk opgave/uppgift, hvor/där det gælder at vise sin tro gennem sine gerninger, så vil vor søgen føre til et sikkert resultat. Åbenbart må vi her, som i al søgen, gå ud fra det sted, vi står på. Vi må pleje/vårda den kærlighed, vi allerede måtte have til vore omgivelser, til de "væsener", vi møder under vort daglige liv. Men vi må gøre det med en ny betoning, en ny hemsigt/insigt, som den der søger. Vi må vänne/vänja os til at se på de mennesker og andre Guds skabninger, vi har med at gøre, og forsøge at se Guds væsen skinne igennem deres ydre væsens mørke/mørker. Som det er, kan vi ikke se Gud i vore medmennesker. Vi forventer at skulle se en himmelsk Almagt stråle os imøde/tillmötes, og så møder vi en frastødende/frånstötande opførsel/uppförande! Hvordan skulle det kunne være Gud? Heller ikke kan vi kende Gud iboende os selv. Vi standses/stoppas af vort ydre. Vi er fulde af fejl, har stor mangel/brist på alle guddommelige egenskaber, vi har levet/levt alt andet end guddommeligt. Hvordan skulle vi kunne være Gud?

Vi søger ikke, vi står stille og dømmes. Hold op/sluta med at dømme og søg! Og Guds herlighed vil skinne gennem i stadig stigende grad. Hold op at identificere dig og dine medskabninger med det du ser, det du kender. Husk på dine erfaringer fra din søgen efter den transcendentale

Gud. Søg Guds iboende væsen, dit virkelige jeg, bag det, du kalder dig selv. Og dag for dag vil du omskabe dig, så Gud, den iboende, kan skinne frem, din bevidstheds ringe brede sig, til du ser Gud i dig selv og i alle væsener som den ene Store Virkelighed, der spænder fra den transcendentale Guds svimlende højder og til den iboendes uudgrundelige dybder, en storladen bro mellem himmel og jord, der bærer alle skabninger i sin uendelige kærligheds favn.

Og følger du pilgrimmens færd over broen, fra dybet mod de himmelske højder, ser du hans start som en levende vulkan af fremtidskraft bunden i stenens træge/tröga materie, åndende den tusindårige åndedrag, til den længere fremme ud af sin levende kraft har formet sig en bolig i træet/trädet, hvor den drømmer om livet, drømme som dens blomsters farvesymfonier og formers fuldendte skønhed, tolker for alverden. Drømmer, til den har drømt sig ind i dyret/djuret og vandrer frit omkring i sit nye rige/rike gennem havenes/trädgårdarnas gådefulde verden, under himmelens vidstrakte hvælv/valv, og over på den faste jord, til dens sjæl, drevet af en ubændig længsel efter at kende sig som en selvstendig sjæl blandt skabningernes myldrende skarer, gennembyder den sidste skranke og bliver menneske! Og videre over broen, gemmem mange iklædninger vandrer den, til intill gudemennesket fremstår, som hvor broen glider ind i himmelen, forlader alt og er - Gud! ♦

S:t Jakobs Kyrka, Göteborg

LIBERAL KATOLSK KIRKE, KØBENHAVN

Kirkens tjenester er flyttet og foregår nu på Sønderlundvej 22 i Herlev (beboerhuset).

NB. Grundet Corona-pandemi kan ændring i kirkens kalender ske med kort varsel. Hold dig opdateret ved at gå ind på hjemmesiden under "Kalender".

Program Efterår 2020 – Vinter 2021

Lørdag	19 dec	kl. 17.00	Helbredelsestjeneste og	Benediction
Søndag	20 dec	kl. 11.00	Messe	
Lørdag	30 jan	kl. 17.00	Helbredelsestjeneste og	Benediction
Søndag	31 jan	kl. 11.00	Messe	

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I GÖTEBORG

S:t Jakobs Kyrka, Parkgatan 4, Göteborg

Program Hösten 2020

På grund av Corona-situationen är flera av höstens gudstjänster inställda. Det råder stor ovisshet hur länge restriktionerna fortsätter. Håll dig informerad på kyrkans hemsida www.liberalakatolskakyrkan.se.

Vi hoppas att kunna hålla Annandagens mässa, men informera dig på hemsidan innan du går till kyrkan.

Lördag	26 dec	kl. 11.00	Annandagens mässa.
--------	--------	-----------	--------------------

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE - DANMARK

Regionalbiskop Bertil Mebius-Schröder,
Norra Skeppspromenaden 2, 41763 Göteborg, Sverige
Telefon: + 46 707 170018, E-mail: bertil@liberalakatolskakyrkan.se

The Liberal Catholic Church

Presiding Archbishop: The Most Rev. William Downey
E-mail: w.downey@sbcglobal.net

GÖTEBORG. S:t Gabriels Församling

www.liberalakatolskakyrkan.se

S:t Jakobs Kyrka, Parkgatan 4, Göteborg

Biskop: Bertil Mebius-Schröder

Församlingens postgiro: 38 23 53-1

Församlingens Swish: 1234 382 701

LUND

Gunnel Schröder

Telefon: +46 723 112654

E-mail: gunnel.schroder@comhem.se

KØBENHAVN, Sophiamenigheden

www.liberalkatolskkirke.dk

Sønderlundvej 22, Herlev

Præst: Niels Diderik

Email: diderik@newmail.dk

Ministrant: Gienger Møller

Telefon: +45 6083 3704

Email: fedtnok@msn.com

Ministrant: Jette Christensen

Telefon: +45 4110 8470

Email: jettetorte@hotmail.com

SØNDERJYLLAND

Birthe Beatrice Olsen

Telefon: +45 5151 3430

trisse@knhj.dk

VAD ÄR LIBERALA KATOLSKA KYRKAN?

Liberala Katolska Kyrkan är ett försök till kristen förnyelse i vår egen tid. Den grundlades så sent som 1916 av biskoparna J. I. Wedgwood och C.W. Leadbeater tillsammans med skara modernt tänkande människor i London. Den kallar sig liberal och katolsk då dess åskådning är både fri och universell. Kyrkans internationella namn är *The Liberal Catholic Church*. Ordet katolsk härstammar från grekiskan *Katholicos καθόλου* (*katholou*) som betyder universell. Ordet översätts ofta som allomfattande. Ordet har även kommit att syfta på den historiska kyrkans betraktelsesätt och bruk. Liberala Katolska Kyrkan förenar den katolska gudstjänstformen - dess mäktiga ritual, dess djupa mysterier och dess vittnesbörd om den sakramental kraftens verklighet - med det vidaste mått av tankefrihet och hänsyn till individens samvete.

Liberala Katolska Kyrkan är ganska ensam bland kyrkor i sin djupa och obetingade respekt för den enskildes trosfrihet, samt för att anse de stora världsreligionerna såsom likvärdiga, utgående från en gemensam gudomlig källa. Kyrkan ser som sin huvuduppgift att föra vidare Kristi verk, dels som en hjälp till självhjälp att förmedla den andliga kraft som förmedlas genom de sju sakramenten, och dels genom sin undervisning att vägleda och göra den enskilde delaktig i den obegränsade, tidlösa gudomliga visdomen - var än denna visdom uppenbarar sig och bekräftas i den enskildes urskilningsförmåga.

Kyrkans vigningskraft blev givet av Kristus själv och har vidareförts från biskop till biskop som den apostoliska succession, vilken den Liberala Katolska Kyrkan i fullt giltig form har fått överfört via den Gammal-Katolska Kyrkan i Holland/England, och som den med största värdnad och respekt bevarar och vidareför som den dyrbaraste klenod. Den påpekar det nödvändiga i att förstå, att Guds moderskap i lika hög grad som Guds faderskap är likvärdiga poler i skapelsens mysterium. Kyrkan erkänner den kosmiske Kristus som Alfa och Omega, som Vägen, Sanningen och Livet, latent inneboende i alla levande väsen, men en dag fullt ut manifesterad i varje enskild genom invigning - den gudomliga kärlekens fullbordan.

Liberala Katolska Kyrkan inbjuder alla till att öppet delta i sina gudstjänster och övriga arrangemang. Dess prästerskap är ordinerade till och inställda på att ge varje sökande människa all den sakramental hjälp som det är möjligt att ge genom Kristi sju sakrament, samt att ge den andliga vägledning som alltid kan påkallas via Kristi evigt strålande närvaro. Alla medarbetare arbetar oavlönat, och kyrkans ekonomi upprätthålles uteslutande genom fria medel.